

Çocuk ve Ren Geyiği

Çınar BİBER

Çocuk ve Ren Geyiği

Çınar BİBER

Kuzey ormanının kıyısındaki küçük bir köyde, Leo adında sekiz yaşında bir çocuk penceresinin önünde durmuş, kışın ilk karını izliyordu. Sıcak, açık kahverengi bir teni, dağınık koyu kahverengi saçları ve merakla dolu, iri, yuvarlak ela gözleri vardı. Hardal sarısı bir kazak onu sıcacık tutuyordu ve kırmızı çizmeleri maceraya hazırdı. Her ihtimale karşı çantasında bir eskiz defteri ve kalemler taşıyordu.

Leo'nun gümüş rengi kıvrıkcık saçlarını topuz yapmış, sıcacık, kırışık gözlü büyükannesi pencerenin yanında ona katıldı. Yeşil önlüğünü giymişti ve boynunda küçük, ahşap bir pusula kolyesi vardı. 'Ren geyikleri yola çıktı,' dedi yumuşak bir sesle. 'Mevsimleri takip ederler, hep en iyi yiyeceği bulmak için yolculuk ederler.' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Onları görmek istiyorum!' diye fısıldadı. Büyükannesi gülümsedi. 'O zaman sabırlı ve meraklı olmalısın.'

Ertesi sabah Leo kırmızı çizmelerini giyip karlı avluya çıktı. Hava ayazdı ve ağaçlar kırağıyla parlıyordu. Birden hafif bir çingirak sesi duydu. Sislerin içinden yumuşak kahverengi-gri tüylü, krem rengi boyunlu ve göğüslü, geniş boynuzlu büyük bir ren geyiği çıktı. Boynunda küçük pirinç bir çingırağı olan kırmızı, örgülü bir tasma vardı. Ren geyiği Leo'ya yumuşak, koyu gözlerle baktı.

'Merhaba,' dedi Leo, nefesi soğukta buharlaşarak. Ren geyiği başını eğdi ve çingırağını salladı. 'Ben Rangifer,' dedi ren geyiği sıcak, tok bir sesle. 'Kış için güneye gidiyorum.' Leo'nun kalbi hızla çarptı. 'Seninle gelebilir miyim? Yolculuklarını öğrenmek istiyorum.' Rangifer başını salladı. 'Sırtıma çık, sana kuzeydeki yaşam alanlarını göstereyim.'

Leo, Rangifer'in sağlam sırtına tırmandı ve kırmızı tasmaya tutundu. Beyaz battaniyelere bürünmüş uzun çam ağaçlarının olduğu karlı ormanda yola koyuldular. 'Kışın liken bulmak için karı kazarım,' diye açıkladı Rangifer. 'Geniş toynaklarım karın üstünde yürümeme yardım eder.' Leo eskiz defterini çıkardı ve karlı ormanı çizdi, düzgün el yazısıyla 'Kış: karlı orman' yazdı.

Saatlerce yol aldılar ve kar derinleşti. Rangifer'in nefesi küçük bulutlar oluşturunuyordu. 'Birçok hayvan bu karlı yaşam alanına bağlıdır,' dedi. 'Kar, bitkiler için toprağı sıcak tutar ve eridiğinde bize su verir.' Leo karda bir tilki ve bir tavşanın izlerini gördü. Bunları da eskizine ekledi ve bir not düştü: 'Kar, yaban hayatı için önemlidir.'

Günler uzadıkça kar erimeye başladı. 'İlkbahar geliyor,' dedi Rangifer. 'Yine yola çıkmalıyız, yemyeşil yaz topraklarına.' Eriyen karı takip ederek kuzeye doğru yol aldılar. Orman değişti: ağaçlarda tomurcuklar belirdi ve kuşlar ötüyordu. 'İlkbaharda yeni bitkiler büyür ve ben taze filizler yerim,' dedi Rangifer. Leo tomurcuklanan ağaçları ve akan dereleri çizdi.

Ahşap bir köprüden geniş, hızla akan bir nehri geçtiler. 'Birçok ren geyiği göç sırasında nehirleri yüzerek geçer,' dedi Rangifer ona. 'Ama bu köprü bizim için işi kolaylaştırıyor.' Leo aşağıdaki berrak suya baktı ve yüzen balıklar gördü. Nehri çizdi ve 'İlkbahar: nehirler ve yeni bitkiler' yazdı. Hava toprak ve çiçek kokuyordu.

Kısa süre sonra güneşin gece geç saatlere kadar parladığı yemyeşil yaz topraklarına ulaştılar. 'Burada otlar besleyici ve tatlı,' dedi Rangifer, mutlulukla çiğneyerek. 'Yazın kışa güçlü girmek için otlar ve yapraklar yerim.' Leo kır çiçekleri arasında kelebekler ve arılar gördü. Yeşil tarlaları çizdi ve 'Yaz: yeşil topraklar ve gece yarısı güneşi' yazdı.

Rangifer, aklında taşıdığı bir haritayı Leo'ya gösterdi. 'Büyük bir daire çizerek yolculuk ederiz,' dedi. 'Kışın karlı ormana, güneye gideriz. İlkbaharda yeşil topraklara, kuzeye gideriz. Sonbaharda yine güneye döneriz.' Leo'nun gözleri parladı. 'Göçünün haritasını yapacağım!' dedi. 'Böylece gittiğin bütün yerleri hatırlayabilirim.'

Eve döndüğünde Leo eskizlerini masaya yaydı. Büyükannesi gözlüklerinin ardından baktı. 'Ne harika bir macera!' dedi. 'Hadi resimli bir göç haritası yapalım.' Her mevsimi işaretleyerek oklarla büyük bir daire çizmesine yardım etti. Leo kış için karlı ormanı, yaz için yeşil toprakları ve ilkbahar için nehirleri boyadı. Yol boyunca minik ren geyikleri ve hayvanlar ekledi.

Leo etiketleri dikkatle yazdı: 'Kış: karlı orman — kar altında liken,' 'İlkbahar: nehirler ve yeni bitkiler,' 'Yaz: yeşil topraklar — besleyici otlar,' 'Sonbahar: güneye yolculuk.' Büyükannesi haritanın köşesine küçük, ahşap bir pusula kolyesi bağladı. 'Bu sana hayvanların her zaman hangi yöne gideceklerini bildiğini hatırlatacak,' dedi. Leo'nun yüzü güldü. 'Harita bitti!'

Leo haritayı duvarına astı. O akşam tanıdık bir çingırak sesi duydu. Rangifer penceresinin dışında duruyordu, kırmızı tasmaı kara karşı parlıyordu. 'Haritanı görmeye geldim,' dedi Rangifer. Leo onu gururla gösterdi. 'Tam doğru yapmışsın,' dedi Rangifer. 'Artık bütün bu yaşam alanlarına neden ihtiyacımız olduğunu biliyorsun.' Leo başını salladı. 'Çünkü yaban hayatı mevsimlik manzaralara bağılı!'

Rangifer, Leo'ya yavaşça burnunu dokundurdu. 'Sen gerçek bir kâşif ve haritacısın,' dedi. 'Unutma, kuzeydeki yaşam alanları hep değişir, biz de öyle.' Leo, Rangifer'in boynuna sarıldı. 'Gelecek yıl yine gelecek misin?' diye sordu. 'Elbette,' dedi Rangifer. 'Ve haritana daha fazlasını ekleyebilirsin.' Son bir çingirak sesiyle Rangifer karlı ormana doğru seğırtti.

Leo, Rangifer gözden kaybolana kadar izledi. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Büyükannesi iki fincan sıcak kakao ile dışarı çıktı. 'Çok şey öğrendin,' dedi. 'Ve güzel bir şey yaptın.' Leo haritasına baktı. 'Hayvanların yıl boyunca farklı yerlere ihtiyaç duyduğunu öğrendim,' dedi. 'Ve mevsimleri takip etmenin harika bir macera olduğunu öğrendim.'

O günden sonra Leo göç haritasını duvarında tuttu ve yeni bir şey öğrendiğinde yeni çizimler ekledi. Haritasını okuldaki arkadaşlarıyla paylaştı, onlara Rangifer'i ve kuzeydeki yaşam alanlarını anlattı. Ve her kış, ilk kar yağdığında Leo bir çingirak sesi duymayı bekler ve gülümserdi, dostu ren geyiğinin yolda olduğunu bilerek.